

MOLNÁR LAJOS

Gauguin vagy és kikötsz a Körös partján

Az Ócániein fedélzetén kifutsz
a tengerre, fejedre széles
karimájú kalapot rajzolsz,
alóla kilóg a hosszú hajad,
tépdesi a szél elnagyolt madara.
A reményt feloldotta a vízfesték.
Az asszonyok fűzőbe, a férfiak
a felkínált szerepbe szorítják
magukat. Két halántékuk
között vitorláznak. Széles
a tenger. Kikötsz a Körös
partján. Panpungfák lombja
és kókuszpálmák sudár törzse
a dagálytócsák tükrében. Az aranybőrű
maori lányok között Téhura
sétál a fűben. Tahiti
vagy Körös-part: a szabadság földje
a talpad alatt.

Most már írhatasz

Most már írhatasz. Megkeresed a papírmalmot, te leszel az első papírmerítő. Tintát készítesz lámpakoromból, a lúdtól ellopod bal szárnya evezőtollát, tollkéssel hegyesre metszed. Most már írhatasz. Válsz Csontvárvá, tevé hátán lovagolsz be, vagy Matthias Rexé, sohasem halsz meg. És 990 évvel korábban leszel Atilla is, és nem értik, hová tűntél el nyomtalanul. Keresnek kőlapok réseibe bújva. Ha már mindez voltál, elmehetsz Sanghajba, és a Century Avenue 92. emeletén a bárpultra könyökölve most már írhatasz.

